

Minister Klimatu i Środowiska

Paulina Hennig-Kloska

DLŁ-WN.055.63.2025.ABR
3688815.14608466.11943409
Warszawa, 08-04-2025

Pan
Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

w odpowiedzi na Pana pismo z 9 marca 2025 r., znak spr.: VII.7202.11.2021.JRO, dotyczące prośby o uzupełnienie odpowiedzi udzielonej w piśmie z dnia 12 listopada 2024 r. nr DLŁ-WOPL.0220.24.2024.AL o kwestie związane z rozwiązaniem problemu braku jakiegokolwiek rekompensaty dla właścicieli nieruchomości, na których doszło do ustanowienia obwodu łowieckiego, braku możliwości wnoszenia sprzeciwu wobec organizacji polowania przez właścicieli będących osobami prawnymi oraz nieskuteczności środka odwoławczego w postaci sprzeciwu, przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Prawo łowieckie w art. 27a ust. 1 wskazuje, że jeżeli w wyniku objęcia nieruchomości obwodem łowieckim korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości może żądać od województwa odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę.

Z roszczeniem, o którym mowa w ust. 1, można wystąpić w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie uchwały, o której mowa w art. 27 ust. 1.

Wskazany wyżej mechanizm służy wzmocnieniu uprawnień właściciela albo użytkownika wieczystego nieruchomości wchodzącej w skład obwodu łowieckiego.

Odnosnie do rozliczania czynszu dzierżawnego za dzierżawę obwodów łowieckich informuję, że koła łowieckie są dzierżawcami obwodów łowieckich w zakresie możliwości wykonywania polowania na podstawie wieloletnich umów dzierżawnych zawieranych odpowiednio z właściwym ze względu na miejsce położenia obwodu łowieckiego starostą (obwody polne) lub dyrektorem regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych (obwody leśne). Wydzierżawiający obowiązany jest do rozliczenia czynszu dzierżawnego między gminy i nadleśnictwa (art. 31 ust. 1 Prawa łowieckiego). Należy podkreślić, że dzierżawa obwodu łowieckiego nie jest dzierżawą gruntu w rozumieniu Kodeksu cywilnego, lecz dzierżawą prawa do wykonywania polowania i prowadzenia na obszarze obwodu łowieckiego gospodarki zwierzyną należącą do Skarbu Państwa. W związku z powyższym uważam, że przyjęte rozwiązania prawne w zakresie rozliczania czynszu dzierżawnego między właściwe terytorialnie gminy i nadleśnictwa są słuszne.

W odniesieniu do art. 27b Prawa łowieckiego, który pozwala jedynie właścicielowi będącemu osobą fizyczną skutecznie sprzeciwić się organizacji polowań na swojej nieruchomości poprzez złożenie przed starostą oświadczenia o zakazie wykonywania polowania, podzielam stanowisko Pana Rzecznika, że przepis arbitralnie różnicuje ochronę

prawa własności w zależności od tego, czy właściciel działa jako osoba fizyczna, czy jako osoba prawna bądź ułomna osoba prawna, czym narusza konstytucyjny nakaz równej dla wszystkich ochrony prawnej własności (art. 64 ust. 2 Konstytucji). Jedynie właściciel będący osobą fizyczną może takie oświadczenie złożyć. Uważam za zasadne, aby rozszerzyć obecnie obowiązujące przepisy art. 27b Prawa łowieckiego o inne podmioty, tak aby zapewnić równą dla wszystkich ochronę prawną. Podkreślenia wymaga, że z przepisów wynika obowiązek starosty do przyjęcia oświadczenia o zakazie wykonywania polowania. Z wiedzy posiadanej przez tut. ministerstwo realizacja ww. obowiązku nie generuje dodatkowych problemów. Jednocześnie należy uznać za słuszne stworzenie narzędzia umożliwiającego składanie oświadczenia o zakazie wykonywania polowania elektronicznie, przyjmowanego automatycznie.

W odniesieniu do wprowadzonej w Prawie łowieckim możliwości wniesienia sprzeciwu wobec organizowania polowania zbiorowego również zgadzam się z opinią Pana Rzecznika, że sprzeciw stanowi nieefektywny środek odwoławczy od działania ingerującego w prawo własności właściciela z uwagi na to, że: 1) rozpatruje go podmiot mający interes w organizacji polowania; 2) przepis nie określa formy rozpatrzenia sprzeciwu ani nie przewiduje obowiązku poinformowania właściciela o jego nieuwzględnieniu; 3) rozstrzygnięcie dzierżawcy/zarządcy nie musi zawierać uzasadnienia; 4) przestanki uwzględnienia sprzeciwu określone są zbyt wąsko; 5) rozstrzygnięcie nie podlega zaskarżeniu. Ponadto możliwość wniesienia sprzeciwu ogranicza się jedynie do wskazanych w ustawie okoliczności. Zasadna jest analiza wskazanej kwestii w celu wypracowania rozwiązań, które będą wychodzić naprzeciw zapewnieniu standardów konstytucyjnych.

Kwestie postulowanych zmian przepisów prawa są obecnie przedmiotem analizy w celu wypracowania najlepszych rozwiązań i propozycji przepisów prawnych.

Z wyrazami szacunku

Paulina Hennig-Kłoska
Minister Klimatu i Środowiska
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/